

عنوان مقاله:

نسبت سازوکارهای حکمرانی قجری و مقاومت های عمومی عدالت خواهانه

محل انتشار:

فصلنامه رهیافت های سیاسی و بین المللی، دوره 11، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

راضیه شامخ نیا - دانشگاه الزهرا

مرضیه موسوی خامنه - دانشگاه الزهرا

رضا نجف زاده - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

بررسی تاریخ شکل گیری مقاومت های عدالت خواهانه در دوران مشروطه خواهی و پس از آن می تواند در درک این مسئله مفید و حیاتی باشد که چگونه نخستین مقاومت های عمومی در عصر قاجار، برچسب شورش خوردند و صبغه ی امنیتی به خود گرفتند. هدف عملیاتی پژوهش، درک تغییر رژیم های حقیقت و نیز کردارهای حکمرانی قجری است تا نحوه ی شکل گیری مقاومت ها و سپس امنیتی شدن آن ها را دریابیم. لذا پرسش اصلی این است که مقاومت های عدالت خواهانه در برابر کدام کردارهای حکمرانی (اعم از تکنیک ها و دانش ها) ایجاد شده و صبغه ی امنیتی یافتند؟ به نظر می رسد بزنگاه اصلی شکل گیری مقاومت های عمومی، دفاتر دیوانی و محاکم قضایی بوده است. دفاتر دیوانی با محوریت استخدام چاکران لایق، به تعویق انداختن تصمیمات و تیول داری کار می کرد و در محاکم نیز بلاگردانی و تعذیب خاطی، محور اصلی کارها بود. مهم ترین دستاورد این پژوهش استخراج عناصر «نمودار سلطانی» است. کارکرد اصلی این نمودار، ستاندن همه چیز در قبال هبه ی محدود و آیینی امتیازات و منافع است. شیوه ی کار تبارشناختی میشل فوکو در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

حکمرانی در عصر قاجار، مقاومت، عدالت خواهی، تبارشناسی، نمودار سلطانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1267735>

